

Zomerregen daalt over mij neer
dikke lauwe regendruppels
vallen in het blauw meer
zachtjes sputteren ze tegen
want ze willen niet verdrinken
dan zijn ze geen regen meer.

An Cuijpers-Rutjens

Stil verdriet

mijn binnenste wordt uitgehold
voor geldelijk gewin
mijn bodemschatten gaan teloor
dit is slechts het begin

mijn bossen worden omgehakt
weg zijn de zuurstofmakers
dieren raken hun woonplek kwijt
waar blijven mijn aardbewakers?

mijn zeeën worden leeggeroofd
met bekwame handigheid
door drijvende fabrieken
in een mum van tijd.

het is toch algemeen bekend
dat 't ijs smelt op mijn polen
de waterspiegel komt omhoog
jullie krijgen natte zolen

onrust waart er op mijn bol
men gaat elkaar te lijf
dit kan echt zo niet verder gaan
dat staat toch buiten kijf.

mijn angst ligt in de toekomst
wat zal er gaan gebeuren
dikke lauwe regendruppels
zijn het teken van mijn treuren

mijn verdriet ligt in de buien
die over wei en akker gaan
waak dus steeds over mijn zijn
opdat mijn wezen blijft bestaan

Resi Faessen-Teeuwen

Dikke lauwe regendruppels
dalen uit de zomerluchten
knoppen gaan open van genot
en ik hoor de bloemen zuchten
bloeien is hun levenslot
zo maken ze mensenkinderen blij
hun kleuren tonend in de mei.

An Cuijpers-Rutjens

Bouwkavels te koop

Tussen bomen en sloten zijn bouwkavels te koop
De gemeente heeft haar grens getrokken
Het weiland rijpklaar gemaakt en hekken geplaatst
de boer uitgedaagd en buitengesloten
Maar de grond heeft een geheim
wat het verbouwt is weerstand.

Riante huizen veroveren de horizon
Ieder vertrek heeft een compleet eigen wereld
Hij kijkt uit het raam en staart naar de kerktoren
het uitzicht is elders.

In de achtertuin heeft hij een grote moestuin
en boomgaard
Sterke seizoenen golven het hele jaar door
en nu is het winter, rimpelige appels,
een verschrompelde ui, dorre peterselie
liggen in een bevroren toestand op tafel
en wachten tot de eerste, lauwe regendruppels
de lente aankondigen.

Anja Masee

Bloesem

Ik zag ze al weken hunkeren,
die kale magere wintertakken:
eerst voorzichtig, bleek-groentjes wakker
uiteindelijk de knoppen barstensvol
Ze popelden, die jonge knoppen
en konden haast niet wachten

Vanmorgen vroeg toen ik nog sliep
is daar dan toch het enig
juiste moment in tijd gekomen
De bomen in mijn straat op een rijtje
vieren uitbundig hun feest met
bruidsjurken van bloesemblaadjes
die dansen in de wind

Ze hebben maar één week
die tedere witte minne blaadjes
Dat weten ze niet dat deert hen niet

Ze dansen, verleiden en ze geuren
totdat er dikke lauwe
regendruppels de blaadjes
vriend'lijk begeleiden
door het luchtblauw
naar stoepen asphalt struiken
auto's fietsen dunne jassen

Hun val is zacht en
op het enig juiste
moment in tijd

Karin Vossen
7 april 2018

Blikveld

Uit mijn raam kijk ik op de Peel zo wijd
landschap van de eenzaamheid
je kunt er de stilte horen
ze klinkt als muziek in je oren
er is geen lawaai en geen kabaal
de dennen fluisteren in sprookjestaal
over lang vervlogen tijden
alleen te horen voor ingewijden
oude herinneringen komen zo even
door dat blikveld weer tot leven.

An Cuijpers
Maart 2018

Le couturier

Hij had slechts één grote droom
al van heel jongs af aan
Terwijl hij worstelt met die verrekte zoom
overdenkt hij zijn mondaine baan

Lapjes, garen, naalden in allerlei maten
effen, gestippeld, geruit of bonte kleuren
Stiksels, omslagen en knoopsgaten
zeikerds van klanten, niets dan zeuren

En dan, een aanfluiting, dat loon!
Armzalig, een naamloos bestaan
Het is en blijft heel doodgewoon,
niets meer, niets minder, een klerebaan

©José Bergh-Berben

Drie minuten ademruimte

Een aangename stem vertelt me dat ik moet beginnen een waardige houding aan te nemen en mijn aandacht te richten op alles wat ik ervaar en het er laten zijn... 'volg het moment van adem naar adem'.

"Wat een goed idee van Annalies om mij deze link door te sturen; 3 minuten ademruimte en even tot rust komen. Moet ik vaker doen. Het is ook zo druk de laatste tijd. Ik moet straks niet vergeten dat ik de apotheek nog moet bellen".

De stem gaat verder... 'let op je ademhaling...in en uit'.

"Oeps, was mijn aandacht toch weer afgedwaald en bezig met andere zaken. Gelukkig mag ik vriendelijk blijven voor mezelf. Toch maar even alleen richten op mijn ademhaling. Dat diepe ademen maakt wel wat los in mijn longen. Ik voel het heel diep in mijn longen reutelen en dadelijk krijg ik natuurlijk weer zo'n vreselijke hoestbui".

De stem vertelt dat ik me in het heden moet verankeren en me bewust moet worden van de stilte in mezelf.

De hoestbui overvalt me en er is geen sprake meer van stilte in mezelf. Mijn lichaam probeert te overleven en hoest de longen uit mijn lijf.

De stem geeft me de overweging om alle gedachten die me in de weg zitten op te sporen en waar ik deze kan voelen in mijn lichaam. Total loss zit ik na te hijgen en krijg de opdracht alle nare energie naar een wolk te sturen. Ik heb geen laatste restje energie meer om een wolk te zoeken en deze ook nog uit elkaar te blazen!

Uitgeput laat ik de stem maar praten.

Het blijft kwakkelen op alle fronten....deze winter.

Annie Kessels

Koude voeten en een druppelneus
dat gaan we nu weer krijgen
We hebben helemaal geen keus
nu kwakkelend de dagen rijgen
aan die troosteloze grijzen,
met de mist en regenvlagen
Gelukkig zijn ze kort, de dagen
's Avonds begint de gezelligheid
de enige troost in deze kwakkeltijd

PS. Dit vloeide druppelend uit mijn pen
omdat ik zelf aan het kwakkelen ben!

An Cuijpers- Rutjens

Nieuwe wereld

Er ligt een dik pak verse sneeuw

De heldere vrieslucht
tintelt door mijn longen
Wangen blozen van verwachting
Ogen drinken vol ongeloof
deze nieuwe wereld in

Alleen het vederlicht
kloppen van mijn hart
raakt de stilte aan
Ik luister naar de sneeuw

Het schrale zonlicht
strekt een deken uit
van geborgenheid, van heimwee

Er bestaat geen pad
door dit ongerept wit
Mijn richting is vrij
ik verbreek het moment
en zet de eerste voetstap

Karin Vossen
5 januari 2018